

1918-05-23

SENDER

Sigurd Swane

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

"Ugle" er Swanes hustru, Christine Swane.

Det fremsendte digt kom ikke i Klingen

Sender's location:

Hammersholt

Recipient's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Otto Gelsted

Christine Swane

Archive:

Poul Uttenreiters papirer. Det

Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Hammersholt pr. Hillerød. d. 23-5-18.

Kære Poul

Nu nærmer den 25de sig, skrevet noget nyt i Tiden siden dit Brev har jeg ikke og ret mange gamle Ting har jeg ikke med herud, dog nogle enkelte tilfældigt hist og her på en Lap.

At noget af dem skulde kunne bruges er der jo ikke megen Sandsynlighed for, rent matematisk set. Men for at du skal kunne se, at jeg ikke er fornærmet vil jeg prøve endnu engang om ikke et af dem skulde kunne gå alligevel - dog er det jo en Aftale at intet Barmhjærtigheds eller andet uvedkommende Hensyn spiller ind med ved din Afgørelse. - Og det er sandt, har jeg sagt Tak for den tilsendte Avis, ellers gør jeg det herved. Som du ser af Overskriften er vi nu på Landet, vi tog herud den 10de Maj, så vi har haft en vidunderlig Tid herude, selv om vi nu, ligesom alle andre Jordbrugere sukker efter Regn.

Hvis du kommer herover i Sommer, har du så ikke Lyst til at se ud til os, du kan godt være her et Par Dage - eller længere - om du vil, men altså i alle Fald overnatte, hvad vel nok bliver det meste du ofrer på en Landtur herovre.

Sig forresten til Gelsted, at det ikke var Mundsvejr, når Ugle spurgte, om han ikke kom herud, når han kom til Byen, han kan godt engang i Sommerens Løb, hvis han trænger til at rekreere sig bo her en 8 Dages Tid. - Nå så kommer Versene, hvis jeg da støder på flere end det ene jeg endnu har fundet og tænkt mig at forsøge med.

Hører du atter en Solsort
i den gamle sodede Gård,
hører du atter en Solsort
bebude en kommende Vår!

De sværtede Mure forgyldes
- og se den rødmende Gavl!
Længslen sidder i Stuen
og stirrer mod Vinduets Tavl.

Solsorten sidder og synger
på den sildigt grønne Gren
- Verden er andet og mere
end Gader og Gårde og Sten.

Længslen sad i mit Hjærte
og vidste ej ud eller ind,
men Våren sprang ud som en Kilde

af Fuglefløjt i mit Sind.

men det er vist omsonst, det passer ikke til Klingen og jeg tror ikke, jeg
finder noget andet denne Gang. Men Tak

[fortsættes i højre margin:]

fordi du alligevel gerne vilde have mig med. Det kan jo være det kan passe
bedre en anden Gang. De venligste Hilsner.

Din S. S.

Hammarsköld fr. Hilleröd.

J. 23-5-18.

Kære Carl

Min nærmere den 25de af Maj, skrevt
noget sagt i Tiden siden dit Brev har jeg
ikke og ret mange gamle Ting har
jeg ikke med Hensigt, dog nogle enkelte
tilfældigt mist og her på en Dag.

At noget af dem skulde kunne bruges
er der jo ikke nogen Sandsynlighed for,
rent matematisk set. Men for at du
skal kunne se, at jeg ikke er forærmelt
vil jeg prøve endnu engang om ikke et af
dem skulde kunne på altsjæld — dog er
det jo en Aftale at intet Besamligheds
eller andet uønsket kommende Hensyn ydles
indvend ved din Afrejse. — Og det er
sandt, har jeg sagt Tak for den kærebetede Avis
ellers gør jeg det hermed.

Som du ser af Overskriften er vi nu
på Sandet, vi tog Hensid den 10de Maj,
så vi har haft en vidunderlig Tid herinde
selv om vi nu, ligesom alle andre Jord-
brugere sukker efter Regn.

Hvis du kommer herover i Sommer,
har du så ikke Sygt til at se ud til
os, du kan godt være her et Par dage
— eller længere — om du vil, men altså
i alle Fald overnatte, hvad vel nok bliver
det mest du ofrer på en Sandtur herover.

Sig forresten til Jelsked, at det ikke
var Mündojs, når Ugle spærkede, om
han ikke kom herind, når han kom
til Byen, han kom godt engang i Soms-
merens Sol, hvis han trænger til at
rekreere sig her en 8 Dages Tid.

— Men, når kommer Versene, hvis
jeg da stader på flere end det ene
og endnu har fundet og tænkt mig
at forøge med.

Hører du atter en Solsort
i den gamle røde færd,
hører du atter en Solsort!
belovde en kommende Vår.

De værtede Mure forgyldes
— og se den rødende Gavl!
Sængslan ridder i Stuen
og stirrer mod Vinduet's Tavl.

Solsorten ridder og synger
på den vildt grønne Græs
— Verden er andet og mere
end Gader og Gårde og Sten.

Sængslan sad i mit Hjerte
og vidste ej ind eller ud,
men Våren sprang ind som en Kilde
af Tussefløjt i mit Sind.

Men det er vist ondsomt, det passer
ikke til Klingen og jeg tror ikke,
finder noget andet denne sang. Men tak

du alligevel gerne vilde have mit
Tale. Det kan jo være det kan gøre bedre
en anden sang. De venligste Hilsener.
Din T. S.